

QÜESTIONARI A... Pol Cunyat, dibuixant

“Sempre voto, per respecte als meus avis”

A l'il·lustrador de Sant Celoni no li agrada viatjar als països on hi ha massa pobresa

Sant Celoni

Tres cançons per posar a l'MP3.

Tres només? M'agrada molt la música. Sóc incapaç d'escollir-ne només tres.

Una pel·lícula.

Dentro del laberinto, de Jim Henson.

Un llibre.

Millor un còmic, *Bone*, de Jeff Smith.

Un restaurant de la comarca.

La Fonda Europa.

Li agrada cuinar?

M'encanta.

Un plat.

Pa amb tomàquet.

Una beguda.

Cocacola.

On ha passat les últimes vacances.

A Brussel·les i els seus voltants.

Té previst fer algun viatge?

A on?

En principi, com ja és tradició, al gener aniré al Saló Internacional del Còmic D'Angoumule.

Un lloc o un racó on perdre's de la comarca, que no sigui el Montseny.

Buf! Com el Montseny, no hi ha res!

I de Catalunya?

A la Costa Brava en general, i l'Escala en particular.

I del món?

Tòquio.

Un lloc on no portaria mai ningú?

No m'agrada anar a països on hi ha molta pobresa.

Amb quin alcalde de la comarca aniria a sopar?

Amb cap.

Última obra de teatre que ha vist. On?

Ara fa temps que no hi vaig, la última va ser *L'Aniversari de Numira*, al Sant Andreu Teatre, obra en la qual jo tinc alguna cosa a veure.

Què és l'últim que ha fet, anar al cinema o llogar una pel·lícula de vídeo o DVD?

Anar al cinema.

Quina pel·lícula era?

Distrito 9.

Un programa o sèrie de TV.

Futbol i més futbol.

I de la ràdio?

Versió Rac1 de Rac1.

Un lloc per viure.

Sempre dic que m'agradaria viure a Andorra, però estic molt bé a Sant Celoni.

Coneix algun grup de

Un dibuixant apassionat del 'manga'

EL 9 NOU

Pol Cunyat (Sant Celoni, 1979) va estudiar animació tradicional i *manga* a l'Escola de còmic Joso, de Barcelona i després es va titular en grau superior en il·lustració a l'Escola Serra i Abella de l'Hospitalet. Ha treballat com a dibuixant per a agències estrangeres,

llibres de text i projectes publicitaris i teatrals. És l'autor de diverses il·lustracions de còmic, com la història *Falsas Apariencias*, publicada per Nobanda i Escola Joso i la sèrie *Locos per la Lucha*, per a la revista *Amoniaco*, però *Li: La sonrisa del mono* (Planeta), que acaba de sortir al mercat, és la seva primera obra llarga completa.

música de la comarca?

Sí.

Ha votat en les últimes eleccions?

Sí, sempre voto, per respecte als meus avis.

A qui, si ho vol dir?

Les últimes van ser les europees no? Vaig votar en

blanc.

Quin és l'últim regal que li han fet?

A veure, és que em fan molts regals...

A quina hora acostuma a llevar-se al matí?

Entre 2/4 de 8 i les 8.

És partidari de les migdi-

ades?

No, ho trobo una pèrdua de temps.

A quin cantó del llit dorm?

Al dret.

Quin fons d'escriptori té a l'ordinador?

Ara mateix, en Bob Esponja.

agradi (pel so, significat...).

Caralluç.

Quin cotxe té?

Un Opel Corsa.

L'última vegada que ha anat a missa?

Per desgràcia va ser per un enterrament.

Un projecte immediat.

Intentar vendre algun projecte dels que porto entre mans amb el meu guionista J. Busquet a alguna editorial.

Un insult.

Gamarús.

Una floreta.

Guapa!

Una olor.

La de la pintura.

Un ritual diari.

Al matí, cafè amb llet i revisió a les meves pàgines habituals a internet.

Una mania.

En principi, cap. I si la tinc, no me n'adono.

Un personatge històric

Jerónimo.

Qui li agradaria ser?

El que sóc, però sense mal viure.

Un hobby.

La meva feina, dibuixar.

Un lema.

Més que un lema, és una frase que em va agradar molt. La vaig sentir en una entrevista al ja difunt Jordi Sabater Pi (descobridor del Floquet de Neu): "Als nens se'ls ha de portar a dibuixar pels llocs, perquè per dibuixar has d'observar, si observes aprens, si aprens estimes i si estimes protegeixes". Ho deia en referència a com es podia ensenyar a cuidar el planeta.

Què el treu de polleguera?

La gent sense educació.

Què canviaria del seu cos?

Els meus pectorals, però no tinc temps.

Una expressió molt usada.

Titu i titi.

Per què o per qui diria una mentida?

Per algú que estimo.

Què li fa riure? I plorar?

Poques coses em fan riure i plorar; ara, el millor és plorar de riure.

Quin és el seu pitjor malson?

Que em cauen les dents.

Què té a la tauleta de nit?

El despertador, un llum de sobretaula, el comandament de la tele, el de la TDT, alguna moneda, l'últim còmic que m'he llegit -*Las Calles de Arena*-, un lloro de peluix i pomada per als cops.